

Viață după viață

Maria Ieva

Te-am zidit în mine ca-ntr-o cetățuie
Și mi-ai curs prin vene viață după viață,
Ca un dor ce-și trage seva din gutuie
Te-am găsit sub pleoape, risipit în ceață.

Înveliți în stele, ca-n veșminte pure,
Ca doi miri ai iernii, printre flori de gheață,
Am privit cum noaptea a-nceput să fure
Muzelor uimirea către dimineată.

Îți simțeam privirea, mă ardea pe buze,
Renășteam din tine ca la începuturi,
Lucrurile sfinte îmi păreau confuze
Când aripi de fluturi cad din așternuturi.

Ca un dor ce-și trage seva din gutuie,
Mă găsești sub pleoape risipită-n ceață,
Mă zidești în tine ca-ntr-o cetățuie
Și îți curg prin vene viață după viață...